

τούφα

τούφα, η, ουσ. [<μσν. τούφα <λατιν. tufa]. **1.** πυκνή δέσμη από τρίχες, κλωστές ή φύλλα δέντρου: «πάνω στο μέτωπό του άφηνε να πέφτει μια τούφα απ' τα μαλλιά του για γοητεία || στην άκρη του ποδόγυρού της κρεμόταν μια τούφα κλωστές || μια τούφα απ' το δέντρο έφτανε μέχρι το παράθυρό του». **2.** χοντρή νιφάδα χιονιού: «το χιόνι έπεφτε τούφες τούφες και σε λίγο όλη η έκταση ήταν κάτασπρη». (Παιδικό τραγούδι: *στη γωνιά μας κόκκινο τ' αναμμένο τζάκι, τούφες χιόνι πέφτουνε στα παραθυράκι*). **3.** ο μακάριος, ο ξέγνοιαστος ύπνος: «το μυαλό του είναι συνέχεια στην τούφα». Από την εκπνοή του ανθρώπου που κοιμάται. **4.** (στη γλώσσα της αργκό) η φυλακή: «είναι τρία χρόνια στην τούφα και θα κάνει άλλα δύο». (Λαϊκό τραγούδι: *μάγκα μου, το 'χει η μοίρα σου έτσι για να τραβιέσαι· για τέτοια μικροπράγματα στην τούφα να πετιέσαι // αν είσαι αγάπη και πονείς έλα στην τούφα να με ιδείς*). Υποκορ. **τουφίτσα, η**.

- πάω για τούφα ή πάω για τούφες, πηγαίνω για ύπνο: «κάθε βράδυ πάω για τούφα πριν απ' τα μεσάνυχτα».

- πέφτω για τούφα ή πέφτω για τούφες (ενν. στο κρεβάτι), ξαπλώνω στο κρεβάτι για να κοιμηθώ: «μόλις γυρίζει στο σπίτι, πέφτει αμέσως για τούφα».

- ρίχνω τούφα ή ρίχνω τούφες ή ρίχνω τις τούφες μου ή το ρίχνω στην τούφα ή το ρίχνω στις τούφες, κοιμάμαι μακάρια, ξέγνοιαστα: «απ' τη στιγμή που δεν έχω ανάγκη από δουλειά, όποτε θέλω ρίχνω τις τούφες μου».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας